

Oordeel 2024-2 van 26 juli 2024

Zaak 2024-0010

Indieners klacht: [...] en [...]
vertegenwoordigd door [...]

Verweerder: Stad Eeklo

Inhoud

Procedure.....	3
Feiten	3
Standpunt indieners klacht	5
Standpunt verweerder	6
Beoordeling door de Geschillenkamer	7
I. Weigering van redelijke aanpassingen voor personen met een handicap 7	
A. Algemene beginselen.....	7
B. Beperking gelijkwaardige participatie in de samenleving	8
C. Redelijke aanpassingen	9
1. Algemene beginselen	9
2. Toepassing in deze zaak	10
D. Onevenredige belasting	10
II. Indirecte discriminatie op grond van handicap en gezondheidstoestand 14	
A. Algemene beginselen.....	14
B. Op het eerste gezicht neutrale praktijk.....	15
C. Benadeling van personen met een beschermd kenmerk	15
D. Rechtvaardiging	15
1. Legitiem doel	15
2. Passende en noodzakelijke middelen	15
Oordeel van de Geschillenkamer	16
Aanbevelingen van de Geschillenkamer	16

De Geschillenkamer, samengesteld uit voorzitter Sarah Lambrecht, bijzitter Jelle Flo en bijzitter Marie Spinoy, en bijgestaan door griffier Dorien Geeroms, spreekt het volgende oordeel uit:

Procedure

De Geschillenkamer heeft de klacht ontvangen op 13 maart 2024.

De fase van het uitwisselen van standpunten en overtuigingsstukken werd afgerond op 30 mei 2024. De Geschillenkamer ontving volgende stukken:

- het standpunt van de verweerder van 24 april 2024
- het antwoord van de indiener van de klacht van 28 april 2024
- het laatste antwoord van de verweerder van 30 mei 2024.

De Geschillenkamer behandelde de zaak tijdens een hoorzitting op 21 juni 2024. Op de hoorzitting waren beide partijen vertegenwoordigd. De indieners van de klacht werden vertegenwoordigd door hun zoon [...]. De verweerder werd vertegenwoordigd door [...], coördinator stadsontwikkeling van de Stad Eeklo.

Feiten

De indieners van de klacht zijn beiden oudere personen met een handicap die in Eeklo wonen. Omwille van hun handicap en gezondheidstoestand kunnen zij hun groenafval niet zelf naar het recyclagepark van Eeklo brengen, maar moet hun zoon dat voor hen doen. Het beleid van het recyclagepark staat echter niet langer toe dat personen zich met de identiteitskaart van iemand anders aanmelden. Vroeger kon dit wel. De indieners van de klacht voelen zich gediscrimineerd door de stad Eeklo, de verweerder in deze zaak. Zij worden in deze zaak vertegenwoordigd door hun zoon.

In Eeklo krijgen de inwoners van ieder particulier adres twaalf gratis beurten voor het afleveren van afval bij het recyclagepark. Zij kunnen daar sinds 2023

enkel gebruik van maken als zij met hun identiteitskaart naar het recyclagepark gaan. Omwille van hun handicap en gezondheidstoestand kunnen de indieners van de klacht hun groenafval niet zelf naar het recyclagepark brengen. Zij geven aan dat hun zoon dit vroeger voor hen deed, maar dat het beleid van het recyclagepark niet langer toestaat dat men zich aanmeldt met de identiteitskaart van iemand anders.

De zoon van de indieners van de klacht heeft de stad gecontacteerd om namens zijn ouders een uitzondering te vragen voor personen met een handicap of personen die zorgbehoevend zijn. Hij stelde voor om zich met een volmacht van zijn ouders te kunnen aanmelden, zoals tijdelijk werd toegestaan.

Op 19 september 2023 werd deze mogelijkheid besproken door het college van burgemeester en schepenen. Het college besloot geen uitzonderingen toe te staan. De functionaris voor gegevensbescherming zou een systeem met zorgvolmachten hebben afgeraden. Het college was van mening dat een systeem met gewone volmachten administratief te belastend zou zijn en niet sluitend zou zijn tegen misbruik en afvaltoerisme:

“Het voorleggen van een zorgvolmacht bij toegang aan het recyclagepark werd voor advies voorgelegd aan de DPO. Omwille van privacygevoelige informatie is het volgens haar niet wenselijk om een zorgvolmacht op te vragen bij de toegang tot het recyclagepark. De DPO stelt voor om met een formulier te werken waarbij een volmachtgever de toestemming geeft aan x-aantal personen om met zijn/haar e-ID toegang te verkrijgen tot het recyclagepark. Dit vergt een bijkomende administratieve handeling en bovendien is de waarheidsgetrouwheid niet te controleren door onze dienst. Daarnaast is het onmogelijk te controleren of het aangeboden huishoudelijk afval daadwerkelijk afkomstig is van de zorgvolmachtgever (bv. wat met inwoners van een woonzorgcentrum?).

Omdat dit opnieuw een discutabele uitzondering is en afzonderlijke administratieve handelingen vergt, wordt voorgesteld om de voorgestelde piste van zorgvolmachten te verlaten en geen uitzonderingen te maken of toe te staan. Op deze manier is het duidelijk en transparant dat enkel inwoners van Eeklo zich kunnen aanbieden met de eigen e-ID op het recyclagepark. Onze inwoners hebben vandaag al 12 gratis beurten (m.u.v. het afleveren van grof huisvuil) per jaar wat uitzonderlijk is in de regio (en zelfs in Vlaanderen). Na de 12e beurt dient door een particulier slechts 2 euro per aanleverbeurt te worden betaald, wat eveneens een zeer lage tarifiering is in vergelijking met de regio. Bovendien wordt een groot deel van deze gratis beurten door heel wat inwoners niet opgebruikt. Het lijkt ons dan ook niet onoverkomelijk om door de hulpverlener zijn/haar eigen gratis beurten aan te spreken. Op deze manier wordt de deur ook meer gesloten richting afvaltoerisme en is het duidelijk voor de inwoners én parkwachters.”

Op 6 november 2023 bracht de stad Eeklo de zoon van de indieners van de klacht op de hoogte van deze beslissing. De stad wees hem daarbij op de mogelijkheid dat de zoon zijn eigen beurten voor zijn ouders zou gebruiken of dat zijn ouders gebruik zouden maken van de (betalende) afvalophaaldienst aan huis. Als antwoord op een vraag om verdere uitleg van de zoon van de indieners van de klacht werd hem op 7 november 2023 meegedeeld dat het college van burgemeester en schepenen van Eeklo had beslist om geen uitzonderingen toe te staan.

Op 22 januari 2024 kwam deze vraag weer ter sprake op de gemeenteraad, en werd de weigering bevestigd.

De klacht werd op 13 maart 2024 aan de Geschillenkamer bezorgd.

Standpunt indieners klacht

Volgens de indieners van de klacht benadeelt het beleid van het recyclagepark van Eeklo personen die omwille van hun handicap of gezondheidstoestand zorgbehoevend zijn, zoals zichzelf. Zij zijn namelijk zelf niet in staat om hun afval naar het recyclagepark te brengen omwille van hun handicap.

Omdat de stad Eeklo weigert uitzonderingen omwille van handicap of gezondheidstoestand, bijvoorbeeld door een volmacht, toe te staan, zijn er volgens de indieners van de klacht voor hen slechts twee mogelijkheden, die hen beiden benadelen ten opzichte van personen die wel zelf met hun eigen identiteitskaart naar het recyclagepark kunnen. Ofwel zou hun zoon een deel van zijn beurten moeten opgeven om het groenafval van zijn ouders te kunnen deponeren. Ofwel zouden zij moeten betalen voor een ophaling aan huis. Ze vinden het oneerlijk dat ze zouden moeten betalen om afval te laten ophalen, terwijl er voor inwoners zonder handicap wel een gratis optie bestaat.

De indieners van de klacht hebben begrip voor het feit dat de stad Eeklo misbruik van de gratis beurten en extra administratie wil vermijden maar stellen dat de stad wel andere uitzonderingen toelaat. Bij het overlijden van een inwoner zou diens familie via een attest aan de balie van het stadskantoor namelijk twaalf gratis beurten krijgen om diens woning vrij te maken.

Standpunt verweerder

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Eeklo heeft besloten geen enkele uitzondering op het beleid toe te staan. De verweerder is zich bewust van het feit dat dit beleid een impact heeft op oudere en hulpbehoevende personen, zoals de indieners van de klacht, en spreekt de feiten niet tegen. Volgens de verweerder zou het niet mogelijk zijn om een sluitend systeem te vinden dat toelaat te werken met een volmacht of andere uitzonderingen te maken.

Volgens de verweerder wordt veel misbruik gemaakt van de gratis beurten. Er zou sprake zijn van afvaltoerisme waarbij niet-inwoners van Eeklo hun afval naar het recyclagepark brachten en ook inwoners door onderlinge uitwisseling van hun identiteitskaart hun toegestane 12 beurten overschreden. Zo werd in een periode van één maand waarin strenger gecontroleerd werd, vastgesteld dat 127 personen zich bij het recyclagepark aanboden met een identiteitskaart van iemand anders.

Het college van burgemeester en schepenen heeft een uitzondering overwogen waarbij de houders van een notariële zorgvolmacht afval naar het recyclagepark zouden kunnen brengen voor de persoon van wie ze de zorgvolmacht hebben gekregen. De functionaris voor gegevensbescherming van de stad raadde dat af omdat het personeel van het recyclagepark dan toegang zou hebben tot de vertrouwelijke informatie in de zorgvolmacht. De functionaris voor gegevensbescherming raadde aan in de plaats daarvan met een gewone volmacht te werken. Het college van burgemeester en schepenen achtte deze oplossing echter onwenselijk, omdat die een extra administratieve handeling zou vereisen, de waarheidsgetrouwheid moeilijk te controleren zou zijn, en het niet mogelijk zou zijn om te controleren of het aangeboden afval wel degelijk afkomstig is van de volmachtgever.

De verweerder geeft daarnaast aan dat Eeklo in vergelijking met andere gemeentes veel gratis beurten bij het recyclagepark aanbiedt, en dat de prijs voor betalende beurten ook heel laag ligt. Daarom is het volgens de verweerder niet onoverkomelijk dat een inwoner dienstbeurten zou delen met

hulpbehoevende inwoners, of dat een hulpbehoevende inwoner de lage prijs voor extra beurten zou betalen.

Beoordeling door de Geschillenkamer

De indieners van de klacht voeren aan dat zij, als inwoners van Eeklo, geen gebruik kunnen maken van hun gratis beurten bij het recyclagepark omwille van hun handicap en gezondheidstoestand, doordat ze verplicht zijn zelf in persoon ter plaatse te gaan met hun elektronische identiteitskaart (eID). Hun verzoek tot aanpassing van het beleid, bijvoorbeeld via het verlenen van een volmacht, werd geweigerd door de stad Eeklo.

De Geschillenkamer moet in deze zaak beoordelen of er sprake is van het weigeren van redelijke aanpassingen voor personen met een handicap (I) en van een indirecte discriminatie op grond van handicap en op grond van gezondheidstoestand (II).

I. Weigering van redelijke aanpassingen voor personen met een handicap

A. Algemene beginselen

Redelijke aanpassingen zijn aanpassingen waarop een persoon met handicap recht heeft om te verzekeren dat die ten volle, daadwerkelijk en op voet van gelijkheid kan participeren in de samenleving. Die aanpassingen moeten obstakels voor een gelijkwaardige participatie voor de persoon met een handicap wegnemen. Een gevraagde redelijke aanpassing kan enkel worden geweigerd als ze een onevenredige belasting zou betekenen voor degene die de aanpassing zou moeten doen.

Een weigering van redelijke aanpassingen voor personen met een handicap vindt dus plaats wanneer:

- personen met een handicap een beperking ervaren in hun gelijkwaardige participatie in de samenleving;
- hiervoor redelijke aanpassingen vragen die obstakels voor gelijkwaardige participatie wegnemen;

- en die redelijke aanpassingen geweigerd worden, ook al betekenen ze geen onevenredige belasting.¹

De indieners van de klacht voeren aan dat:

- ze als oudere personen met een handicap niet, zoals de andere inwoners van Eeklo, gebruik kunnen maken van hun gratis beurten bij het recyclagepark omdat inwoners enkel worden toegelaten als ze zich zelf in persoon met hun afval en hun eigen identiteitskaart aanbieden (beperking van gelijkwaardige participatie in de samenleving);
- ze hiervoor een redelijke aanpassing hebben gevraagd, bijvoorbeeld via een volmacht aan hun zoon, of op een andere manier, zodat ze toch gebruik kunnen maken van hun gratis beurten (redelijke aanpassing die obstakels voor gelijkwaardige participatie wegneemt);
- en die redelijke aanpassing geweigerd werd, terwijl de stad Eeklo wel andere uitzonderingen toelaat (geen onevenredige belasting).

De indieners van de klacht moeten feiten aanvoeren die een weigering van redelijke aanpassingen kunnen doen vermoeden. Het is dan aan de verweerder om te bewijzen dat de gevraagde aanpassingen onredelijk zijn of een onevenredige last zouden betekenen.

De Geschillenkamer onderzoekt deze verschillende elementen achtereenvolgens.

B. Beperking gelijkwaardige participatie in de samenleving

De Geschillenkamer onderzoekt eerst of de indieners van de klacht, als personen met een handicap, een beperking ervaren in hun gelijkwaardige participatie in de samenleving.

De stad Eeklo betwist niet dat de indieners van de klacht, wegens hun handicap en gezondheid, hun 12 gratis beurten bij het recyclagepark niet kunnen benutten zoals andere inwoners dat wel kunnen.

¹ Artikel 19 [Gelijkekansendecreet](#).

Dit voordeel voor inwoners van Eeklo is opgenomen in artikel 112bis, § 3, van het algemeen politiereglement voor de stad Eeklo:

“Voor particulieren, woonachtig te Eeklo

Door het invoeren van de elektronische identiteitskaart kan toegang bekomen worden tot het recyclagepark.

De eerste 12 beurten per huisgezin (inwoners op éénzelfde adres) zijn gratis.

Bijkomende beurten worden aangerekend zoals beschreven in het afzonderlijk retributiereglement.”

De inwoners van Eeklo kunnen hun gratis beurten dus gebruiken door het invoeren van de elektronische identiteitskaart bij het recyclagepark.

Uit de beslissing van 19 september 2023 van het college van burgemeester en schepenen volgt dat inwoners enkel worden toegelaten tot het recyclagepark door het aanbieden van de eigen identiteitskaart. Een aanpassing op het toegangsbeleid voor personen die wegens hun handicap of gezondheid zelf niet naar het recyclagepark kunnen gaan, wijst het college van burgemeester en schepenen daarin af.

Dit toegangsbeleid werd bevestigd op de gemeenteraad van 22 januari 2024.

Het staat dus vast dat de indieners van de klacht, als personen met een handicap, een beperking ervaren in hun gelijkwaardige participatie in de samenleving, doordat ze niet zoals andere inwoners van Eeklo gebruik kunnen maken van hun gratis beurten bij het recyclagepark.

C. Redelijke aanpassingen

De Geschillenkamer onderzoekt vervolgens of de aanpassingen die de indieners van de klacht vragen, redelijk zijn.

1. Algemene beginselen

Een aanpassing is redelijk als ze ervoor kan zorgen dat de persoon met een handicap gelijkwaardig kan deelnemen in de samenleving. De aanpassing moet, met andere woorden, haar doel bereiken en afgestemd zijn op de behoeften van de persoon met een handicap. De redelijkheid van een

aanpassing verwijst dus naar de relevantie, geschiktheid en doeltreffendheid van de aanpassing voor de persoon met een handicap.²

De term “redelijkheid” slaat niet op de beoordeling van de kosten van de gevraagde aanpassingen of de beschikbare middelen. Dit gebeurt in een volgende stap, wanneer de Geschillenkamer nagaat of er sprake is van een onevenredige belasting.³

2. Toepassing in deze zaak

De zoon van de indieners van de klacht heeft de stad Eeklo gevraagd om het toegangsbeleid aan te passen voor personen zoals zijn ouders die zich wegens hun handicap of gezondheid niet zelf kunnen begeven naar het recyclagepark. Hij stelde als oplossing voor om zich met een volmacht van zijn ouders te kunnen aanbieden, zoals tijdelijk werd toegestaan. Een andere oplossing, die ter sprake is gekomen tijdens de zitting van de Geschillenkamer, zou kunnen zijn dat aan zijn ouders de mogelijkheid wordt geboden om hun 12 gratis beurten over te dragen van hun elektronische identiteitskaart naar de elektronische identiteitskaart van hun zoon.

De stad Eeklo betwist niet dat de gevraagde aanpassing ervoor zou zorgen dat personen met een handicap die zich niet zelf kunnen begeven naar het recyclagepark, gebruik kunnen maken van hun 12 gratis beurten.

De Geschillenkamer stelt vast dat de gevraagde aanpassing relevant en geschikt is en het mogelijk maakt het doel van de aanpassing, namelijk gelijkwaardige toegang tot het recyclagepark, te bereiken. Het gaat dus om een redelijke aanpassing.

D. Onevenredige belasting

Een verzoek tot redelijke aanpassingen kan worden geweigerd als die redelijke aanpassingen een onevenredige belasting zouden inhouden. Dit concept lijkt af

² Zie [Algemene opmerking nr. 6 \(2018\) over gelijkheid en non-discriminatie](#) van het VN-Comité voor de rechten van personen met een handicap over de uitvoering van het Verdrag inzake de Rechten van Personen met een Handicap (VRPH), § 25.

³ Zie [Algemene opmerking nr. 6 \(2018\) over gelijkheid en non-discriminatie](#) van het VN-Comité voor de rechten van personen met een handicap over de uitvoering van het Verdrag inzake de Rechten van Personen met een Handicap (VRPH), § 25.

tot waar redelijke aanpassingen moeten worden aangeboden.⁴ Hierbij wordt de impact van de redelijke aanpassing voor degene die haar moet doorvoeren en voor de ruimere omgeving bekeken in het licht van het doel van de aanpassing (de gelijkwaardige participatie voor de persoon met de handicap). Relevante factoren bij deze afweging zijn onder meer: de financiële en organisatorische impact van de aanpassing, de haalbaarheid van de aanpassing, de aanwezigheid van voor de hand liggende of wettelijk verplichte normen en de positieve of negatieve impact op anderen in de omgeving.⁵

Het is aan de verweerder om te bewijzen dat de gevraagde aanpassingen zouden leiden tot een onevenredige belasting.

Het college van burgemeester en schepenen heeft in zijn beslissing van 19 september 2023 de gevraagde aanpassing afgewezen, omdat een systeem met zorgvolmachten werd afgeraden door de functionaris voor gegevensbescherming, en het college van mening was dat een systeem met gewone volmachten administratief te belastend zou zijn en niet sluitend zou zijn tegen misbruik en afvaltoerisme.

De functionaris voor gegevensbescherming wees er in haar advies van 8 september 2023 op dat het systematisch laten tonen van een zorgvolmacht niet wenselijk is omdat die vertrouwelijke persoonsgegevens bevat. Bovendien stelde de verweerder tijdens de zitting van de Geschillenkamer dat vele inwoners die omwille van handicap of gezondheid niet zelf naar het recyclagepark kunnen gaan, niet beschikken over een notariële zorgvolmacht. De functionaris voor gegevensbescherming stelde in haar advies voor om te werken met een gewone volmacht als alternatief dat aan deze bezorgdheid tegemoet komt.

Het willen beschermen van vertrouwelijke persoonsgegevens is een legitieme doelstelling. Uit het advies van de functionaris voor gegevensbescherming blijkt

⁴ Zie [Algemene opmerking nr. 6 \(2018\) over gelijkheid en non-discriminatie](#) van het VN-Comité voor de rechten van personen met een handicap over de uitvoering van het Verdrag inzake de Rechten van Personen met een Handicap (VRPH), § 25.

⁵ Zie artikel 19 [Gelijkekansendecreet](#) en [Algemene opmerking nr. 6 \(2018\) over gelijkheid en non-discriminatie](#) van het VN-Comité voor de rechten van personen met een handicap over de uitvoering van het Verdrag inzake de Rechten van Personen met een Handicap (VRPH), § 25-26.

echter dat die doelstelling in deze zaak niet verhindert dat redelijke aanpassingen worden toegestaan.

Het college van burgemeester en schepenen stelt voorts in zijn beslissing van 19 september 2023 dat een volmachtensysteem afzonderlijke administratieve handelingen vergt en de waarheidsgetrouwheid ervan niet te controleren is. Ook zou het onmogelijk te controleren zijn of het aangeboden huishoudelijk afval daadwerkelijk afkomstig is van de volmachtgever.

De Geschillenkamer heeft begrip voor de doelstellingen van de stad Eeklo om afvaltoerisme en misbruik tegen te gaan. De stad Eeklo toont echter niet aan dat de gevraagde aanpassing het onmogelijk maakt of onredelijk bemoeilijkt om die doelstellingen te verwezenlijken. Evenmin betekent de gevraagde aanpassing om die redenen een onevenredige belasting. Daarbij houdt de Geschillenkamer rekening met de al bestaande mogelijkheden tot toegang via vooraf verkregen attesten en toegangskaarten.

Een volmacht duidt aan wie volmachtgever en wie volmachthouder is. Daardoor kunnen beurten niet verder op een regelmatige manier worden doorgegeven. Controles en maatregelen tegen misbruik en afvaltoerisme blijven dan ook op dezelfde wijze mogelijk als voor andere gebruikers van het recyclagepark.

Bovendien kan de stad Eeklo bijkomende waarborgen tegen misbruik opleggen. De volmacht kan een tijdelijke geldigheid hebben (bijv. een tweejaarlijkse vernieuwing). De stad Eeklo kan vereisen dat de volmachthouder zich eerst aanmeldt aan de balie van het stadskantoor om een attest te bekomen. Als voorwaarde voor een attest kan de stad Eeklo vragen dat de volmachthouder naast een volmacht, ook een verklaring op eer ondertekent of een bewijs voorlegt dat de volmachtgever niet zelf naar het recyclagepark kan gaan. Als de stad daarbij een specifieke vorm van bewijs zou vereisen, moet ze er wel over waken dat dit geen nieuwe drempels creëert voor (bepaalde groepen van) zorgbehoevenden. Een vergelijkbare regeling bestaat al bij het overlijden van een inwoner, waarbij de familie zich moet aanmelden met een overlijdensattest aan de balie van het stadskantoor, om een attest voor 12 gratis beurten te

verkrijgen.⁶ De stad Eeklo zou ook kunnen werken met een specifieke toegangsbadge op naam van de volmachtouder, zoals ze het doet voor instellingen, scholen, verenigingen en KMO's,⁷ of de gratis toegangsbeurten kunnen koppelen aan de identiteitskaart van de volmachtouder.

Verder toont de stad Eeklo niet aan waarom het risico op misbruik groter zou zijn bij een systeem van volmacht of overdracht dan bij de bestaande regeling. Ook voor inwoners die met de eigen identiteitskaart naar het recyclagepark gaan en voor andere categorieën van bezoekers kan niet worden uitgesloten dat zij zich door het voordelige tarief aanbieden met afval dat niet hun eigen afval is.

Dat uit een steekproef is gebleken dat mensen zich regelmatig aanbieden met andermans identiteitskaart, impliceert bovendien niet dat de mogelijkheid om zich met een (eventueel geregistreerde) volmacht aan te bieden of beurten over te dragen, een hoger risico op misbruik met zich mee zou brengen.

Het loutere risico op misbruik kan dus niet verantwoorden dat de stad Eeklo de redelijke aanpassing die de indieners van de klacht vragen, weigert.

Ten slotte maakt de stad Eeklo onvoldoende concreet hoe een systeem van volmacht of overdracht een onevenredige financiële of organisatorische impact tot gevolg zou hebben.⁸ Uit de zitting en de voorlegde stukken blijkt dat de mogelijke financiële of organisatorische impact van de gevraagde aanpassing niet is onderzocht. Zelfs als de stad Eeklo zou willen voorzien in bijkomende waarborgen, verzwaart dit vooral de procedure voor de zorgbehoevende inwoners en hun zorgverleners. Eventuele bijkomende administratieve handelingen overstijgen in ieder geval niet significant de handelingen die al worden gesteld voor andere categorieën van bezoekers.

⁶ Artikel 112*bis*, § 5, van het algemeen politiereglement voor de stad Eeklo:

“Bij het overlijden van een inwoner uit de stad:

Er kan toegang tot het recyclagepark worden bekomen door middel van een attest dat aan de balie van het stadskantoor afgehaald kan worden (stadskantoor Eeklo, Industrielaan 2).

12 gratis beurten voor familieleden die de woning van de overledene vrijmaken gedurende 3 maanden met ingang van datum uitreiking attest.

Bijkomende beurten worden aangerekend zoals beschreven in het afzonderlijk politiereglement.”

⁷ Artikel 112*bis*, § 4 en § 8, van het algemeen politiereglement voor de stad Eeklo.

⁸ Zie artikel 19, tweede lid, 1° en 2°, [Gelijkekansendecreet](#).

De Geschillenkamer besluit dat de stad Eeklo niet aantoont dat de gevraagde redelijke aanpassing een onevenredige belasting betekent. Aangezien de stad Eeklo een redelijke aanpassing voor personen met een handicap heeft geweigerd en niet heeft aangetoond dat deze een onevenredige belasting zou vormen, is er sprake van een discriminatie.

II. Indirecte discriminatie op grond van handicap en gezondheidstoestand

A. Algemene beginselen

Een indirecte discriminatie op grond van handicap en gezondheidstoestand vindt plaats wanneer:

- een op het eerste gezicht neutrale praktijk;
- personen met een of meer beschermde kenmerken in vergelijking met andere personen kan benadelen;
- tenzij die praktijk objectief wordt gerechtvaardigd. Dit is het geval wanneer de praktijk een legitiem doel nastreeft en de middelen om dit doel te bereiken passend en noodzakelijk zijn.⁹ Een praktijk die personen met een handicap benadeelt, is niet noodzakelijk wanneer de discriminerende impact kan worden vermeden door redelijke aanpassingen.¹⁰ Als aan die voorwaarden is voldaan, moet ten slotte een afweging worden gemaakt tussen het nadeel voor personen met een of meer beschermde kenmerken en het belang van het nagestreefde doel.

De indieners van de klacht voeren aan dat:

- de stad Eeklo enkel toestaat dat inwoners zich met hun eigen identiteitskaart aanbieden bij het recyclagepark om gebruik te maken van hun 12 gratis beurten (op het eerste gezicht neutrale praktijk);
- personen die omwille van hun handicap of gezondheid niet zelf naar het recyclagepark kunnen gaan, hierdoor geen gebruik kunnen maken van hun gratis beurten (benadeling van personen met een beschermd kenmerk).

⁹ Artikel 16, § 2, [Gelijkekansendecreet](#).

¹⁰ Zie bv. Hof van Justitie 15 juli 2021, C-795/19, [XX t. Tartu Vanpla](#), § 46-52.

De stad Eeklo beoogt met dit toegangsbeleid afvaltoerisme te stoppen en voert aan dat de verplichting om zich aan te melden met de eigen identiteitskaart hiervoor passend en noodzakelijk is.

De Geschillenkamer onderzoekt deze elementen.

B. Op het eerste gezicht neutrale praktijk

De Geschillenkamer heeft hierboven al uiteengezet dat uit de beslissing van 19 september 2023 van het college van burgemeester en schepenen volgt dat inwoners enkel worden toegelaten tot het recyclagepark door het aanbieden van de eigen identiteitskaart. Dit is een op het eerste gezicht neutrale praktijk aangezien deze geldt voor alle inwoners en daarbij geen direct onderscheid wordt gemaakt op grond van handicap of gezondheidstoestand.

C. Benadeling van personen met een beschermd kenmerk

De stad Eeklo betwist niet dat het voor personen die zich omwille van hun handicap of gezondheidstoestand moeilijk of niet fysiek naar het recyclagepark kunnen begeven, moeilijker of onmogelijk is te genieten van hun 12 gratis beurten bij het recyclagepark.

D. Rechtvaardiging

1. Legitiem doel

De stad Eeklo beoogt met dit toegangsbeleid afvaltoerisme te stoppen. Dit is een legitiem doel.

2. Passende en noodzakelijke middelen

Doordat de gevraagde redelijke aanpassing geen onevenredige belasting betekent voor de stad Eeklo, zijn ook de gebruikte middelen niet passend en noodzakelijk zijn om het nagestreefde doel te bereiken. De stad Eeklo toont niet aan dat de gevraagde aanpassing het moeilijker zou maken om afvaltoerisme tegen te gaan vergeleken met de bestaande regelingen voor andere categorieën van bezoekers.

Met het weigeren van redelijke aanpassingen gaat het toegangsbeleid ten slotte verder dan nodig is om het afvaltoerisme een halt toe te roepen.¹¹ De Geschillenkamer verwijst daarvoor ook naar haar motivering hierboven, waarin zij alternatieven bespreekt die minder nadelig zouden zijn voor personen die wegens hun handicap of gezondheidstoestand niet zelf naar het recyclagepark kunnen gaan.

De Geschillenkamer besluit daarom dat er sprake is van een indirecte discriminatie op grond van handicap en gezondheidstoestand.

Oordeel van de Geschillenkamer

Om die redenen oordeelt de Geschillenkamer dat er sprake is van een weigering van redelijke aanpassingen voor personen met een handicap en een indirecte discriminatie op grond van handicap en gezondheidstoestand overeenkomstig het Gelijkekansendecreet.

Aanbevelingen van de Geschillenkamer

Om deze discriminaties te beëindigen, beveelt de Geschillenkamer de stad Eeklo aan om:

- als structurele maatregel, het toegangsbeleid van het recyclagepark te wijzigen zodat personen die omwille van hun handicap of gezondheid niet zelf kunnen gaan, ook gebruik kunnen maken van hun gratis beurten. Dit kan bijvoorbeeld door volmachten toe te staan die al dan niet geregistreerd worden bij het stadskantoor, of door het overdragen van beurten mogelijk te maken.
- als individuele maatregel, voor de indieners van de klacht te verzekeren dat zij al de gratis beurten die ze niet hebben kunnen gebruiken sinds de

¹¹ Zie in die zin, Hof van Justitie 15 juli 2021, C-795/19, [XX t. Tartu Vangla](#).

verstrenging van het toegangsbeleid van het recyclagepark,
daadwerkelijk kunnen gebruiken.

Voorzitter
Sarah Lambrecht

Griffier
Dorien Geeroms